

Acad. Ștefan BĂLAN (1 ianuarie 1913 – 26 martie 1991)

A absolvit în 1936 Facultatea de Construcții (Școala Politehnică din București), ca șef de promoție cu diploma de inginer constructor „cu distincție”. Susține doctoratul în 1945 în științe tehnice, primind calificativul „Magna cum laude” și apoi titlul de doctor docent (1954).

Devine membru corespondent al Academiei Române (1955), apoi membru titular din 1963.

Activitatea didactică o începe în 1937 ca asistent la catedra de mecanică teoretică, din 1944 este conferențiar, iar din 1948 este profesor și șef al catedrei de „Mecanică teoretică și aplicată” al Institutul de Construcții București până în 1974.

De-a lungul anilor a avut peste 10.000 de studenți și mai mult de 50 doctoranzi. A participat ca proiectant, executant și organizator la peste 300 de lucrări importante de construcții: blocuri 8-10 etaje, garaje și hangare (STB), Stadionul Lia Manoliu, Casa Scânteii, Teatrul de Operă-București, uzinele metalurgice Hunedoara, poduri, fundații grele, etc.

Activitatea publicistică a fost rodnică, publicând manuale și culegeri de probleme de Mecanică care sunt și astăzi utile. Cărțile publicate cu subiecte legate de calculul structurilor în domeniul plastic (în colab. cu Valeriu Petcu) și de istoria Mecanicii (în colab. cu I. Ivanov și N. Mihailescu) arată aria preocupărilor sale. Ștefan BĂLAN a îndeplinit înalte funcții publice de răspundere și a primit numeroase premii și distincții.

Prof. univ. dr. ing. Andrei VASILESCU